631/01

Den 5. november 2001 blev i sag nr. 55.203:

xxxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxxxx
xxxx xxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning til et påtænkt søgsmål mod selskabet.

Sagen agtes anlagt mod selskabet i dettes egenskab af ansvarsforsikringsselskab for et motorkøretøj, som var ansvarligt for et færdselsuheld, ved hvilket klageren kom til skade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at omkostninger til sagens førelse ikke vil være afholdt med rimelig grund.

Af sagens akter fremgår, at klageren den 2. november 1992 var involveret i et færdselsuheld. Selskabet afsluttede sagen i 1993, da ulykken på dette tidspunkt ikke havde ført til mén.

Ved skrivelse af 20/6 2000 rettede klagerens advokat henvendelse til selskabet med anmodning om genoptagelse af sagen under henvisning til erstatningsansvarslovens § 11, idet der var indtrådt uforudsete ændringer i klagerens helbredstilstand, idet erhvervsev-

netabsprocenten og méngraden måtte anses for at være væsentligt højere end først antaget.

Selskabet har afvist at genoptage sagen med henvisning til, at sagen er forældet, samt at det i øvrigt ikke findes sandsynliggjort, at der er indtrådt uforudsete og upåregnelige ændringer i klagerens helbredsmæssige forhold.

I sagen er bl.a. fremlagt skrivelse af 17/10 1994 fra neurokirurgisk afdeling på Aalborg Sygehus, hvoraf bl.a. fremgår: "Jeg har modtaget svaret på den MR-scanning, som du var til den 07.10.94. Jeg vil starte med at oplyse dig om, at scanningen af hjernen var fuldstændig normal. Derimod kan vi på scanningen af nakken se, at du på et niveau (mellem 5. og 6. nakkehvirvel) har forandringer svarende til discus. Det forholder sig sådan, at den nerve, som skal passere ud på dette niveau faktisk er den nerve, som forløber på ydersiden af hø. overarm og ud til specielt tommelfingeren på hø. side."

I sagen er endvidere fremlagt journaludskrift af 19/5 1995 fra neurokirurgisk afdeling, Århus Kommunehospital, hvoraf fremgår: "DIAGNOSER: S 13.4. Distorsio vertebrae cervicalis, sequelae (whip-lash-læsion). M 50.3. Degeneratio disci intervertebralis cervicalis. V/VI. BEHANDLING: 0. 41-årig kvinde, der i november 1992 var involveret i færdselsuheld, hvor hun som forsædepassager i bil var udsat for whip-lash-traume. Brugte ikke sikkerhedssele. Pådrog sig endvidere commotio cerebri. I efterforløbet kvalme, hovedpine og flere opkastninger. Endvidere udtalte nakkesmerter. Derudover vedvarende smerter, strålende bælteformet fra højre skulder i et håndfladestort område til thorax' forflade samt smerter let diffust ned på højre overarm. Endvidere sovende paræstesier i højre hånds 1.-3. finger. Derudover er der tilkommet føleforstyrrelser i højre ansigtshalvdel samt fornemmelse af, at højre hånd hænger, og hun føler sig træt. MR-scanning af cerebrum og columna cervicalis fra 07.10.94 viser intet sikkert abnormt. CT-scanning af cerebrum ligeledes normal. CT-scanning af columna cervicalis viser lille discus-degeneration mellem C 5 og C 6. Objektivt findes nedsat bevægelighed i cervikal columna i alle planer. Let nedsat håndtrykskraft på højre side. Hypæstesi svarende til højre hånds 1.-3. finger. Konklusivt har patienten uden tvivl følger efter whip-lash-traume. Endvidere er der mistanke om affektion af 6. cervikale rod på højre side, men patienten er ikke inte-

resseret i yderligere neuroradiologisk udredning, hvorfor hun afsluttes i neurokirurgisk regi."

Den 12/4 2000 blev klageren tilkendt mellemste førtidspension med henvisning til, at hendes erhvervsevne ansås reduceret af helbredsmæssige årsager med mere end 2/3 i ethvert erhverv.

Nævnet har endvidere gennemgået udredning fra Aalborg Sygehus af november 1999 samt to speciallægeerklæringer af henholdsvis 2/11 2000 og 12/12 2000.

I klageskrivelsen af 13/2 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Sagens nærmere omstændigheder er, at min klient i 1992 som passager i en bil var udsat for en alvorlig trafikulykke i forbindelse med et harmonikasammenstød. Efter 3 ugers forløb forsøgte min klient at vende tilbage til sit hidtidige arbejde som medhjælpende hustru på sin mands landbrug. Da hverken min klient eller Topdanmark Forsikring A/S var af den opfattelse, at skaden ville få varige følger, fik min klient alene udbetalt godtgørelse for svie og smerte. Jeg vedlægger i den forbindelse kopi af skrivelse af 4/7 2000 fra Topdanmark Forsikring vedlagt slutattest. Min klients helbredsmæssige tilstand er imidlertid på nuværende tidspunkt så dårlig, at hun den 18/4 2000 har fået tilkendt mellemste førtidspension. Kopi af pensionstilsagnet vedlægges. På denne baggrund er det efter min opfattelse oplagt, at der er indtrådt sådanne omstændigheder, at min klient er berettiget til at få erstatningssagen genoptaget jævnfør erstatningsansvarslovens § 11. Topdanmark Forsikring afsluttede netop sagen tilbage i 1993 uden udbetaling af mén, idet selskabet og min klient var af den opfattelse, at der ikke ville blive tale om et varigt mén som følge af ulykken. Imidlertid dokumenterer den omstændighed, at min klient nu har fået tilkendt mellemste førtidspension, at det efterfølgende har vist sig, at trafikuheldet har medført et væsentligt varigt mén for min klient. Jeg fremsender kopi af speciallægeerklæring udarbejdet den 13/112000 af speciallæge dr.med F.J., ligesom jeg fremsender speciallægeerklæring udarbejdet den 12/12 2000 af speciallæge, neuropsykolog P.B.J. Også disse speciallægeerklæringer dokumenterer uden nogen tvivl, at min klient på nuværende tidspunkt har et væsentligt mén, et varigt mén som hverken min klient eller Topdanmark Forsikring forudså i forbindelse med ulykken i 1992. Først i 1998 har min klient og dennes ægtefælle været nødsaget til at afhænde deres landbrug på grund af min klients

helbredsmæssige gener. Endvidere er min klient først i 2000 blevet tilkendt offentlig pension. … Med hensyn til Topdanmark Forsikrings bemærkning om forældelse kan jeg henvise til UfR 2000.466V."

I selskabets skrivelse af 6/3 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "En betingelse for retshjælpsdækning er, at de med sagen forbundet omkostninger bliver afholdt med rimelig grund. Genoptagelse i henhold til EAL pgf. 11 forudsætter at der er opstået væsentlige og upåregnelige ændringer i skadelidtes helbredstilstand. Sikrede har ikke efter ulykken kunnet genoptage sit arbejde i samme omfang som før, og først i 1994 i en meget kort periode arbejder hun i samme omfang som før ulykken. Det er vores opfattelse, at der ikke er indtrådt uforudsete ændringer i sikredes helbredsmæssige forhold, og som ikke er upåregnelige samt at krav om erstatning kunne være fremsat på et langt tidligere tidspunkt. Til forskel fra URF VL. 2000 466 genoptager sikrede ikke efter ulykken sit arbejde i samme omfang som før ulykken. På tidspunktet for ulykken og i øvrigt derefter har [klageren] haft kendskab til følgerne af sin tilskadekomst. Ud fra ovennævnte begrundelse mener vi, at tidspunktet for, hvornår forældelsesfristen løber, er tidspunktet for ulykken. Vi mener ikke, at sikrede har været i utilregnelig uvidenhed om, at hun kunne gøre sit krav gældende, hvilket kunne begrunde suspension af forældelsesfristen. Med vores brev af 07.12.00 var vedlagt kopi af dom afsagt af Retten i Fredericia. Retten lagde heri til grund for sin afgørelse, at netop fordi skadelidte ikke kunne genoptage sit arbejde efter ulykken, forelå der ikke utilregnelig uvidenhed om, at skaden var af et sådant omfang og varighed, at yderligere krav om erstatning burde rejses over for selskabet. Retten fastslår, at kravet var forældet. Dommens præmisser, mener vi, kan overføres til nærværende sag, idet hændelsesforløbene i dommen og nærværende sag er ganske ens i modsætning til den af advokat B.P. vedlagte dom fra Vestre Landsret, hvor skadelidte genoptager sit arbejde i samme omfang som før ulykken, og først efter et par år må sygemeldes og herefter ikke kan vende tilbage til sin tidligere erhvervsbeskæftigelse."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?** … 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostnin-

ger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand. … **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og har særlig bemærket sig, at klageren i maj 1995 fik stillet diagnosen ”whip-lash-læsion”, og at hun på dette tidspunkt havde mén efter færdselsulykken i 1992. På denne baggrund kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har anset det anmeldte krav for forældet og således har afvist at yde retshjælpsdækning til et sagsanlæg mod selskabet med henvisning til, at omkostninger hertil ikke vil være rimelige at afholde.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen